

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Michala Rendy a Mgr. Barbory Berkové, ve věci navrhovatele **L. Č. r., s. p.**, se sídlem H. K., N. H. K., P. 1106/19, proti odpůrci **Městskému úřadu Rožnov pod Radhoštěm**, sídlem Rožnov pod Radhoštěm, Letenská 1918, zastoupeného Mgr. Thomasem Mumulosem, advokátem se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Preslova 361/9, za účasti osoby zúčastněné na řízení **obce V. B.**, sídlem V. B. 316, **o zrušení veřejné vyhlášky žalovaného ze dne 3. 11. 2014, č. j. MěÚ-RpR/38348/2014, ve věci zrušení opatření obecné povahy,**

t a k t o :

I. Návrh **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

Navrhovatel se včasným návrhem domáhal zrušení veřejné vyhlášky - opatření obecné povahy – stanovení místní úpravy provozu na části místních komunikací B. v km 0,000-1,016, parc. č. X pasp. č. X, H. v km 0,000-1,753, parc. č. X, pasp. č. X, T. v km 0,000-1,892, parc. č. X, pasp. č. X a H. v km 0,000-1,426, parc. č. X, pasp. č. X, vydané žalovaným pod č. j. MěÚ-RpR/38348/2014 (dále též jen „Vyhláška“).

Obsahem této Vyhlášky je podle § 77 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích ve znění pozdějších předpisů a vyhlášky č. 30/2001 Sb. stanovení místní úpravy provozu na části pozemních komunikací výše uvedených v k. ú. V. B., a to umístěním svislého dopravního značení 8x B13 - zákaz vjezdu vozidel, jejichž okamžitá hmotnost přesahuje 12t a E13 – dodatková tabulka „MIMO VOZIDEL S POVOLENÍM OBECNÍHO ÚŘADU“, přičemž odpůrce její vydání odůvodnil tím, že o stanovení místní úpravy provozu požádala obec V. B., Policie České republiky písemně s danou úpravou souhlasila, proti návrhu Vyhlášky nebyly podány žádné námitky a připomínky dotčených osob.

II. Tvrzení navrhovatele

Navrhovatel uvedl, že je státním podnikem, jehož hlavní předmět činnosti se řídí zákonem o lesích (zák. č. 289/1995 Sb.) a je zaměřen na zachování lesa, jeho ochranu a péči o něj jako o národní bohatství, na plnění všech funkcí lesa a na podporu trvale udržitelného hospodaření v něm s tím, že má právo hospodařit se svěřeným majetkem České republiky, který se nachází i v k. ú. V. B. Vyhláška je po formální i obsahové stránce opatřením obecné povahy, neboť v posuzované věci se jedná o umístění svislého dopravního značení, kterým byla uložena účastníkům provozu omezení (povinnosti) nad rámec obecné úpravy provozu na pozemních komunikacích. Vyhlášku považuje za nezákonnou a vydanou v rozporu se zásadou proporcionality s tím, že dle § 78 odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“) smysl umístění dopravních značek nemůže být samoúčelný či dokonce šikanózní, nýbrž musí být racionální a opodstatněný některým z legitimních důvodů, a pokud takový důvod neexistuje, jedná se o dopravní značku umístěnou protizákonně. Předmětnou Vyhlášku vydal žalovaný na žádost obce V. B. v rámci akce: „Omezení automobilové dopravy na vybraných úsecích místních komunikací v k. ú. V. B.“ Dále uvedl, že okamžitá hmotnost odvozních souprav bez nákladu navrhovatele a jeho smluvních partnerů činí v ČR 16t a jedná se tak o zákaz fakticky vztahující se na činnost navrhovatele s tím, že v roce 2015 byla udělena výjimka z místní úpravy provozu na pozemní komunikaci pro smluvního partnera navrhovatele spol. L. R. a. s. (dále jen „L.“), přičemž z důvodu přetrvávajícího smluvního vztahu požádal smluvní partner o udělení výjimky i pro rok 2016, tato žádost však byla zamítnuta, i přes stejné podmínky jako v roce 2015. Obec V. B. požaduje úhradu 15Kč/t jako příspěvku na opravu uvedené místní komunikace a po její úhradě získají řidiči vozidel oprávnění vjezdu do vyznačeného úseku, přičemž dle obce cílem tohoto příspěvku je získat

finanční opatření na opravy místních komunikací od dopravců dřevní hmoty a stavebních materiálů, osvobození od finančního příspěvku jsou dopravci zajišťující palivo pro otop domů a rekreačních objektů. Dle navrhovatele z uvedeného vyplývá, že po zaplacení příspěvku lze výjimku udělit i navrhovateli a jeho smluvním partnerům, po kterých byla platba vyžadována. Jedná se o nezákonný až šikanózní postup, který vyvrací a omezuje jeden z pojmových znaků opatření obecné povahy, a to obecnost adresátů, kterými se toliko myslí dopravci dřevní hmoty a stavebních materiálů. Dle navrhovatele provedené dopravní značení zasáhlo do jeho práva, když se fakticky vztahuje na jeho činnost a činnost jeho smluvních partnerů a porušilo princip legitimního očekávání a princip proporcionality. Cílem tohoto opatření je získat finanční prostředky do obecního rozpočtu a představuje nepřiměřený zásah z hlediska požadovaného cíle, kdy nelze zájem obce nadřadit právům navrhovatele a fakticky jej tak vyřadit z dopravy na předmětných komunikacích (a odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Ao 3/2008-100).

III. Vyjádření odpůrce

Odpůrce navrhoval zamítnutí návrhu s tím, že Vyhláška byla vydána na základě několikanásobného šetření na místě samém, kdy v roce 2015 byl objektivizován skutkový stav předmětných místních komunikací tak, že předmětné komunikace mají deformovaný kryt vozovky, kryt je ve stavu destrukce, to vše způsobeno nadměrným zatížením vozidel nad 12t, byl shledán pokles vozovky, deformace okrajů vozovky, trhliny krytu vozovky, množství deformací povrchu, byly shledány nefunkční příklopy a místy zborcení opěrných zdí. Při místním šetření dne 7. 1. 2016 byl zjištěn na místní komunikaci T. sesuv půdy a část komunikace byla stržena do vodního toku, navrhovatel, jakož jeho smluvní dopravci odmítli poskytnout jakoukoliv pomoc na opravu této komunikace. Odpůrce ve vyjádření dále sdělil podstatný obsah vyjádření starosty obce V. B., vyjádření Ing. S. ze srpna 2016, technické zprávy Ing. K. z dubna 2013 a žádosti spol. L. ze dne 11. 1. 2016 a uzavřel, že není pravdou, že cílem omezení nákladní dopravy nad 12t je získání finančních prostředků do rozpočtu obce, cílem je totiž ochrana majetku obce (místních komunikací), které nejsou konstruovány na zatížení nákladních vozidel nad 12t, přitom nekontrolované používání těchto komunikací nákladními vozidly nad 12t vede k nadměrnému poškozování těchto komunikací a ke znehodnocování obecního majetku s tím, že dvě poslední opravy místních komunikací znamenaly vynaložení finančních prostředků nad 10.000.000 Kč, což se v rozpočtu relativně malé obce V. B. významně projevuje. Navrhovatel má k dispozici svoji vlastní cestu, po které je technicky možné provádět soz dřevní hmoty, byť za cenu zvýšených nákladů či větší časové náročnosti a je otázkou, zda z hlediska proporcionality je obec V. B. povinna strpět poškozování a znehodnocování obecního majetku pouze proto, aby navrhovatel dosáhl sám finanční či časové úspory při jeho vlastním hospodaření. Zájem na zachování obecního majetku, který slouží obyvatelům obce a je pro několik stovek občanů jedinou možnou přístupovou cestou k jejich obydlím, je zájmem veřejným.

IV. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

Osoba zúčastněná na řízení uvedla, že veškeré místní komunikace jsou historickým dědictvím obce, přičemž při osídlování horských lokalit obce byly zřizované pouze přístupové komunikace, které zajišťovaly dostupnost obydlí a nikdy nebylo počítáno s nějakým nepřiměřeným zatížením i s ohledem na intenzitu provozu v té době. Rovněž technické parametry (šířkové uspořádání komunikace, podélné sklonové poměry) byly dostatečné na danou dobu a technickou vybavenost dopravního parku a stupeň motorizace s tím, že v souvislosti s nárůstem počtu obydlí a zvýšení provozu byl na tyto komunikace položen asfaltobetonový kryt, přičemž podklad pod komunikací zůstal původní. Intenzita provozu na těchto komunikacích několikanásobně překročila původní úroveň a zvýšení intenzity provozu a zejména zvyšování nosnosti nákladních automobilů se podepsalo na postupném poškození a degradaci stavu těchto komunikací (sesuv části silničního tělesa, utržení části krajnice, vyjeté koleje, výtluky apod.), přičemž těžký nákladní provoz na těchto místních komunikacích má značný podíl na jejich poškození a postupném ničení. Místní komunikace nejsou uzpůsobeny vozidlům nad 12t a jejich zničením by bylo ohrožené 564 trvale žijících obyvatel.

V. Obsah správních spisů a dokazování

Ze správního spisu odpůrce sp. zn. MěÚ-RpR/33559/2014 se podává, že obec V. B. podala dne 12. 9. 2014 u odpůrce žádost o stanovení místní úpravy dopravního značení a užití dopravního zařízení a umístění pro provozní informace na místní komunikaci III. třídy z důvodu zabránění další devastaci vedených úseků místní komunikace, k žádosti přiložila obec mapy se zakreslením navrhované situace dopravního značení na jednotlivých úsecích, dále souhlas příslušného oddělení Policie ČR s navrhovaným stanovením místní úpravy provozu a technickou zprávu, ze které se podává, že uvedené místní komunikace představují úzkou jednoproudovou vozovku, na uvedených místních komunikacích jsou patrné poruchy krytu vozovky, přičemž k rychlé degradaci vozovky přispívá především doprava těžkými nákladními vozidly, přičemž důkladná oprava je limitována peněžními prostředky a neproběhne v nejbližším období s tím, že je nutné omezit dopravu těžkými nákladními vozidly, aby nemuselo dojít k uzavírce daných místních komunikací. Odpůrce dne 18. 9. 2014 vydal veřejnou vyhlášku, kterou oznámil návrh stanovení místní úpravy provozu místní komunikace B., H., T. a H. v k. ú. V. B. s tím, obecně poučil o možnosti podat písemné námitky ve lhůtě 30 dnů ode dne zveřejnění návrhu. Tuto veřejnou vyhlášku vyvěsil jak na úřední desce svojí, tak i na úřední desce obce V. B. Následně vydal návrhem napadenou Vyhlášku.

Ze správního spisu odpůrce sp. zn. RpR/44719/2014 se podává, že společnost L. požádala odpůrce o udělení výjimky vjezdu nákladních vozidel na základě omezení daného Vyhláškou pro rok 2015 s tím, že je smluvním partnerem L. ČR, s. p., pro které provádí odvoz dříví svými či najatými vozidly přes komunikace dotčené Vyhláškou, přičemž odvozní soupravy mají včetně nákladu podstatně vyšší hmotnost než 12t s tím, že dříví je sváženo v průběhu sezónních prací a je těžké dopředu stanovit přesný harmonogram svozu na místních komunikacích a s tím, že je též třeba dodržovat termíny svozu dříví napadeného kůrovcem. K žádosti spol. L. přiložila seznam vozidel, kterých se výjimka měla týkat.

Odpůrce na základě této žádosti spol. L. dne 7. 1. 2015 vyhověl a výjimku pro předmětná vozidla povolil s odůvodněním, že uskutečněním této výjimky nejsou ohroženy zájmy chráněné zákonem. Z obsahu spisu se nepodává, že by na místě samé probíhalo místní šetření.

Ze správního spisu odpůrce sp. zn. RpR/43937/2015 se podává, že spol. L. požádala dne 2. 12. 2015 odpůrce o prodloužení výjimky vjezdu nákladních vozidel na základě omezení daného Vyhláškou pro rok 2016 s tím, že odpůrce svolal na den 7. 1. 2016 místní šetření, v rámci kterého bylo zjištěno poškození předmětných komunikací a s tím, že navrhovatel uvedl, že nemá finanční prostředky, které by se mohly použít na opravu komunikací a jeho smluvní partneři se na opravách finančně podílet odmítli. Stav komunikací H., T. a H. je pak zachycen v zápisu z místního šetření ze dne 4. 5. 2015 a ze dne 19. 6. 2015, které provedla obec V. B. a kde se nachází též fotodokumentace stavu uvedených komunikací. Ve stanovisku spol. L. ze dne 11. 1. 2016 uvedená společnost namítla neodborný postup správních orgánů a dále uvedla, že v katastru obce V. B. tak zůstává jen jediná cesta v majetku navrhovatele, přes níž se dříví může svážet na státní silnici. S prodloužením výjimky s ohledem na stav komunikací nesouhlasila obec ani příslušný dopravní inspektorát Policie ČR. Z vyjádření R. M. se podává, že v dané oblasti se pohybuje více dopravců. Žádost spol. L. byla zamítnuta, přičemž k odvolání navrhovatele bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzeno.

Z mapy území obce V. B. krajský soud zjistil zachycení místních komunikací dotčených Vyhláškou.

Z kopie části V. zpravodaje krajský soud zjistil, že v uvedeném médiu byl uveřejněn článek o omezení hmotnosti vozidel na místních komunikacích s tím, že se tak stalo na žádost obce, přičemž oprávnění k vjezdu na uvedené místní komunikace získají řidiči vozidel s hmotností nad 12t po úhradě příspěvku na opravu ve výši 15 Kč/t s tím, že cílem tohoto opatření je získání peněžních prostředků na opravy místních komunikací.

Z map předložených navrhovatelem u jednání krajský soud zjistil zákresy komunikací provedené navrhovatelem.

Z výkresu omezení automobilové dopravy krajský soud zjistil přístupy do těžebních lokalit po lesních cestách.

Z ostatních důkazů krajský soud skutková zjištění nečinil, neboť s ohledem na níže uvedené závěry nepovažoval krajský soud provedení těchto důkazů za nutné.

VI. Právní posouzení věci krajským soudem

Podle § 101a odst. 1 s. ř. s. návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí je oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen. Pokud je podle zákona současně oprávněn ve věci, ve které bylo opatřením obecné povahy užito, podat

ve správním soudnictví žalobu nebo jiný návrh, může navrhnout zrušení opatření obecné povahy jen společně s takovým návrhem.

Podle § 101b odst. 1 s. ř. s. návrh lze podat do 3 let ode dne, kdy návrhem napadené opatření obecné povahy nabylo účinnosti. Zmeškání lhůty pro podání návrhu nelze prominout.

Podle § 77 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu (ve znění účinném ke dni vydání Vyhlášky) místní a přechodnou úpravu provozu na pozemních komunikacích a užití zařízení pro provozní informace stanoví na silnici II. a III. třídy a na místní komunikaci obecní úřad obce s rozšířenou působností po předchozím písemném vyjádření příslušného orgánu policie.

Podle § 78 odst. 2 zákona o silničním provozu (ve znění účinném ke dni vydání Vyhlášky) dopravní značky, světelné a akustické signály, dopravní zařízení a zařízení pro provozní informace se smějí užívat jen v takovém rozsahu a takovým způsobem, jak to nezbytně vyžaduje bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích nebo jiný důležitý veřejný zájem.

Návrhem napadená Vyhláška upravuje omezení provozu na místních pozemních komunikacích s tím, že má konkrétně vymezený předmět a obecně určené adresáty (všichni účastníci silničního provozu s vozidly nad 12t) s tím, že na místních komunikacích v důsledku Vyhlášky byly umístěny zákazové dopravní značky B13 s dodatkovými tabulkami E13, přičemž typicky zákazové značky jsou opatřeními obecné povahy (plyne z nich odlišná povinnost oproti obecné úpravě provozu na pozemních komunikacích), tedy evidentně se jedná o opatření obecné povahy přezkoumatelné soudem v rámci správního soudnictví (srov. např. závěry ohledně povahy opatření obecné povahy v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005-98, Sb. NSS č. 740/2006, www.nssoud.cz), neboť účastníkům silničního provozu byla uložena omezení nad rámec obecné úpravy provozu na pozemních komunikacích.

Jak vyplývá z obsahu správního spisu, byla napadená Vyhláška vydána příslušným správním orgánem dne 3. 11. 2014 s tím, že účinnosti nabyla dne 19. 11. 2014. Návrh na zrušení Vyhlášky byl podán dne 29. 12. 2016, tedy před uplynutím zákonné lhůty pro podání návrhu. Návrh byl podán včas.

S ohledem na výše uvedené závěry přezkoumal krajský soud napadenou Vyhlášku jsa vázán rozsahem a důvody návrhu (§ 101d odst. 1 s. ř. s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání Vyhlášky (§ 101b odst. 3 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud formuloval ve své judikatuře tzv. „algoritmus“ přezkumu opatření obecné povahy (srov. např. výše rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005-98 či ze dne 7. 1. 2009, č. j. 2 Ao 3/2008 – 100, oba uveřejněné na www.nssoud.cz) se závěrem, že *„jednotlivé na sebe navazující kroky tohoto algoritmu vyplývají zejména z ustanovení § 101d odst. 1 a odst. 2 s. ř. s. a první tři z nich mají povahu formálního přezkumu napadeného opatření obecné*

povahy, zatímco zbylé dva již mají povahu materiální (soud v případě těchto „závěrečných“ kroků zkoumá samotný obsah přezkoumávaného opatření obecné povahy):

1) Přezkum pravomoci správního orgánu vydat opatření obecné povahy. Správní orgán postupuje v mezích své pravomoci, pokud mu na základě zákonného zmocnění především náleží oprávnění vydávat opatření obecné povahy, jejichž prostřednictvím autoritativně rozhoduje o právech a povinnostech subjektů, které nejsou v rovnoprávném postavení s tímto orgánem.

2) Přezkum otázky, zda správní orgán při vydávání opatření obecné povahy nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti. Správní orgán postupuje v mezích své působnosti, jestliže prostřednictvím opatření obecné povahy upravuje okruh vztahů, ke kterým je zákonem zmocněn (v rámci nichž tedy realizuje svoji pravomoc vydávat opatření obecné povahy).

3) Přezkum otázky, zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným postupem (procesní postup správního orgánu při vydávání opatření obecné povahy).

4) Přezkum obsahu opatření obecné povahy z hlediska jeho rozporu (nebo rozporu jeho části) se zákonem – zde hmotným právem.

5) Za závěrečný krok algoritmu (testu) považuje soud přezkum obsahu napadeného opatření obecné povahy z hlediska jeho proporcionality (přiměřenosti právní regulace).“

V posuzované věci byly bezesporu splněny první tři podmínky pro vydání opatření obecné povahy, neboť navrhovatel uvedené ani v návrhu tyto nedostatky nenamítal, krajský soud neshledal důvodu splnění těchto podmínek zpochybňovat a nemá tak důvodu podrobně naplnění těchto podmínek zkoumat.

Pokud se týká čtvrté podmínky, tedy souladu napadeného opatření obecné povahy s hmotným právem, považuje krajský soud za nutné nejprve poukázat na § 78 odst. 2 zákona o silničním provozu. Jak uzavřel Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 7. 1. 2009, č. j. 2 Ao 3/2008 – 100 „*smyslem umístění dopravních značek nemůže být samoučelný či dokonce šikanózní, nýbrž že musí být racionální a opodstatněný některým z uvedených legitimních důvodů. Pokud takový důvod neexistuje, jedná se o dopravní značku umístěnou protizákonně.*“ Od uvedených závěrů nemá důvodu se krajský soud odchýlovat.

V posuzované věci odpůrce uvedl, že Vyhláška byla vydána na základě několikanásobného šetření na místě samém s tím, že cílem úpravy je ochrana majetku obce (místních komunikací), které nejsou konstruovány na zatížení nákladních vozidel nad 12t, přitom nekontrolované používání těchto komunikací nákladními vozidly nad 12t vede k nadměrnému poškozování těchto komunikací a ke znehodnocování obecního majetku, to vše za situace, kdy pro několik stovek občanů jsou tyto místní komunikace jedinou možnou přístupovou cestou k jejich obydlím.

Též osoba zúčastněná na řízení argumentovala obdobně s tím, že technické parametry uvedených komunikací již neodpovídají současné intenzitě provozu

na těchto komunikacích a zejména zvyšování nosnosti nákladních automobilů se podepsalo na postupném poškození a degradaci stavu těchto komunikací, přičemž na jejich průjezdnosti je závislých cca 564 obyvatel obce.

Z obsahu správního spisu vyplývá, že před tím, než byla vydána Vyhláška, byla zpracována technická zpráva, ze které se podává, že uvedené místní komunikace představují úzkou jednoproudovou vozovku (což vyplývá i z fotodokumentace). Na uvedených místních komunikacích jsou patrné poruchy krytu vozovky, přičemž k degradaci vozovky přispívá především doprava těžkými nákladními vozidly.

Z výše uvedeného je tak zřejmé, že odlišnou úpravu provozu na místních komunikacích vyžadovala bezpečnost provozu na uvedených místních komunikacích a byl pro ni dán i jiný důležitý veřejný zájem, když z obsahu správního spisu je zřejmé, že provozem těžkých nákladních aut na předmětných místních komunikacích dochází k devastaci těchto komunikací, na kterých je závislých více než 500 obyvatel místních (lesním terénem oddělených) částí obce V. B., což vyplývá i z technické zprávy, která byla před vydáním Vyhlášky vyhotovena. Krajský soud nemá pochyb o tom, že zajištění ucházející dopravní obslužnosti místních částí obce V. B. představuje natolik důležitý veřejný zájem, který zcela odůvodňuje odchýlnou úpravu provozu na místních komunikacích a umístění zákazových dopravních značek. Ostatně nepřiměřená devastace místních komunikací vlivem provozu těžkých nákladních vozidel se následně potvrdila v období, kdy smluvní partner navrhovatele spol. L. měl udělenou výjimku z této odlišné úpravy provozu na místních komunikacích a z fotografií a místního ohledání v řízení o udělení výjimky i pro další období.

Krajský soud též není toho závěru, že by provedená úprava provozu na místních komunikacích Vyhláškou měla šikanózní povahu, jak v návrhu tvrdil navrhovatel, neboť to, že Vyhláška se dotýká převážně navrhovatele či jeho smluvních partnerů není důsledkem samotné Vyhlášky či nějakého úmyslu odpůrce nebo osoby na řízení zúčastněné, ale té skutečnosti, že v dané lokalitě je stát dominantním vlastníkem lesních pozemků a odpůrce na těchto pozemcích vykonává právo hospodaření, je tak logické, že úprava provedená Vyhláškou se navrhovatele při jeho činnosti dotkne.

Ve vztahu k poslední podmínce algoritmu přezkumu opatření obecné povahy považuje krajský soud za vhodné uvést následující. V posuzované věci dochází ke kolizi zájmu navrhovatele na řádném obhospodařování jemu svěřených lesních pozemků ve vlastnictví státu se zájmem osoby na řízení zúčastněné garantovat odpovídající technický stav předmětných místních komunikací a řádnou dopravní obslužnost všech jejich místních částí. Při poměrování těchto zájmů nelze odhlédnout od toho, že doprava z místních pozemních komunikací nebyla vyloučena zcela, byla toliko omezena na těžká nákladní vozidla nad 12t, tedy vozidla nikoliv běžná. Též je třeba přihlídnout k tomu (jak se podává z fotografií založených ve správních spisech), že předmětné komunikace již svým rozměrem nejsou primárně určeny na provoz těžkých nákladních vozidel a jejich přebudování či oprava na vyhovující stav by evidentně znamenala pro obec velikosti V. B. zcela neúměrné výdaje (poměřováno s již vynaloženými výdaji na opravu části místních komunikací, kde platí úprava provozu provedená Vyhláškou, podávajícími se ze správního spisu),

to vše za situace, kdy se jedná o více místních komunikací a na řádném technickém stavu těchto komunikací je závislá nikoliv zanedbatelná část obyvatel obce V. B. či vlastníků nemovitostí nacházejících se v místních částech obce. Navíc nelze odhlédnout od toho, že navrhovateli či jeho smluvním partnerům není doprava znemožněna zcela, neboť úprava provedená Vyhláškou se nedotýká vozidel do 12t a není nepřiměřeným požadavkem na navrhovatele, aby se této úpravě přizpůbil. Významným je též to, že navrhovatel se odmítá jakkoliv na případných opravách těchto místních komunikací jakkoli podílet a skutečnost, že má k dispozici i jiné komunikace ve svém vlastnictví, které pro svoz dřeva může využít (jak ostatně potvrdil i jeho smluvní partner ve správním spise sp. zn. RpR/43937/2015), byť za určitou cenu nákladů na jejich úpravu a prodloužení doby svozu dřeva na státní silnici. Poměřením výše uvedených skutečností dospěl krajský soud k závěru, že zájem osoby na řízení zúčastněné v tomto konkrétním případě převáží nad zájmem navrhovatele a Vyhláškou provedená úprava provozu na místních komunikacích není v rozporu s přiměřeností právní regulace.

Osoba na řízení zúčastněná se sice netají tím, že je vedena názorem, že část zisků společností zpracovávajících v jejím katastrálním území dřevo, by mělo být použito na opravu používaných místních komunikací, nicméně uvedený důvod nebyl jediným a nosným důvodem pro úpravu provozu na místních komunikacích. Tímto důvodem dle krajského soudu, jak vyplývá ze správních spisů, bylo zajištění dobrého technického stavu místních komunikací, které spojují obce V. B. s jejími místními částmi a zabránění nepřiměřené devastace těchto komunikací těžkými nákladními vozidly.

Tvrdil-li navrhovatel, že nemá jiný přístup k jím obhospodařovaným lesním pozemkům, než přes dotčené místní komunikace, pak se jedná o jeho nové tvrzení, když takovou námitku vznesl až po uplynutí lhůty k podání návrhu a v koncentrovaném řízení tak k uvedené námitce přihlédnout nelze.

Pokud navrhovatel poukazoval na to, že pro rok 2015 měl jeho smluvní partner udělenou výjimku z úpravy provozu na místních komunikacích a v roce 2016 mu již udělena nebyla, z čeho dovozoval porušení principu legitimního očekávání, nemůže krajský soud tomuto přisvědčit. Předně předmětem projednávaného případu není přezkum rozhodnutí správního orgánu o neudělení výjimky z úpravy provozu provedené Vyhláškou. Zákon o silničním provozu nestanoví žádná kritéria, ze kterých má správní orgán v řízení o povolení výjimky z místní a přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích vycházet (§ 77 odst. 5). To však neznamená, že takováto kritéria nelze dovodit. Při absenci konkrétní zákonné úpravy takových kritérií je nutné vycházet z § 43 odst. 5 a § 78 odst. 2 zákona o silničním provozu, což znamená, že pro udělení výjimky musí být dány důvody hodné zvláštního zřetele a současně udělením výjimky nesmí být zmařen účel místní či přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích. V posuzované věci bylo místním šetřením zjištěno, že došlo k další devastaci dotčených místních komunikací a bylo tak evidentní, že prodloužením výjimky by tak došlo ke zmaření účelu místní úpravy provozu na pozemních komunikacích. Tedy od rozhodování o výjimce pro rok 2015 došlo k takové změně, která odůvodňovala neudělení výjimky na další období.

Odkazoval-li navrhovatel na snahu obce V. B. vybírat poplatek za udělení výjimky, pak uvedené tvrzení bylo prokazováno pouze článkem v tiskovině obce, avšak z obsahu správních spisů, ani z obsahu spisu a tvrzení navrhovatele nevyplývá, že by skutečně takový poplatek obec vybírala (nehledě na skutečnost, že k tomu nemá oprávnění) či, že by výjimka z úpravy provedené Vyhláškou byla někomu za takový poplatek poskytnuta.

Z výše uvedených důvodů krajský soud návrh v celém rozsahu zamítl.

VII. Náklady řízení

O náhradě nákladů řízení mezi účastníky soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když plně procesně úspěšný žalovaný byl sice v řízení zastoupen advokátem, avšak takto vynaložené náklady řízení nelze považovat za důvodné, neboť žalobce je dostatečně vybaven odborným personálem umožňujícím mu řádně hájit svá práva a oprávněné zájmy v řízení.

O náhradě nákladů řízení osoby na řízení zúčastněné bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 5 s. ř. s., neboť se tohoto práva výslovně u jednání dne 28. 3. 2017 vzdala.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Olomouci dne 28. března 2017

Za správnost vyhotovení:
Markéta Chrudinová

Mgr. Jiří Gottwald v. r.
předseda senátu